

عنوان مقاله:

اثر بخشی تعاملی هوش معنوی و آموزش مهارت های زندگی بر سلامت روانی دانشجویان

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات روان شناسی بالینی، دوره 1، شماره 1 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

کوروش گودرزی - نویسنده مسئول، دانشجوی دکتری روانشناسی تربیتی، دانشکده علوم انسانی و اجتماعی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران، این مقاله برگرفته شده از پایان نامه دکتری نویسنده مسئول و با راهنمایی و مشاوره بقیه نویسندگان تهیه شده است

دکتر فرامرز سهرابی - دانشیار دانشگاه علامه طباطبایی تهران.

دکتر نورعلی فرخی - استادیار دانشگاه علامه طباطبایی تهران.

دکتر فرهاد جمهری - استادیار دانشگاه علامه طباطبایی تهران

خلاصه مقاله:

اثر بخشی تعاملی هوش معنوی و آموزش مهارت های زندگی بر سلامت روانی دانشجویان در پژوهشی از نوع طرح های جایگزینی تصادفی بلوکی بررسی شد. ابتدا، نمونه ای به تعداد ۱۶۶ دانشجوی پسر و دختر از بین ۱۱۳۷۰ نفر از دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد بروجرد، پرسشنامه های هوش معنوی (ناصری و سهرابی، ۱۳۸۶)، سنجش نشانه های مرضی (دروگاتیس و همکاران، ۱۹۷۵)، را در پیش آزمون تکمیل کردند. سپس بر اساس نمره های پرسشنامه هوش معنوی (بالا یا پایین تر از میانگین نمره ها) به چهار گروه تقسیم شدند. دو گروه آزمایشی، یکی با هوش معنوی بالا و دیگری با هوش معنوی پایین و دو گروه کنترل، یکی با هوش معنوی بالا و دیگری با هوش معنوی پایین. گروه های آزمایشی، در ۱۶ جلسه ۳ ساعته از آموزش مهارت های زندگی مبتنی بر الگوی آموزشی سازمان جهانی بهداشت (۱۹۹۹)، در خلال ۸ هفته شرکت کردند و در پایان آموزش، برای بار دوم پرسشنامه سنجش نشانه های مرضی را در پس آزمون کامل نمودند. سرانجام بعد از گذشت چهار ماه جهت بررسی ثبات یا تغییرات ایجاد شده در نتایج، در یک مطالعه پیگیرانه، مجددا پرسشنامه سنجش نشانه های مرضی اجرا شد. نتایج آزمون آماری «t» نشان داد که هوش معنوی و آموزش مهارت های زندگی، هر یک به طور جداگانه تاثیر معنی داری بر سلامت روانی دانشجویان داشته، اما در تعامل با هم تاثیر معنی داری بر سلامت روانی دانشجویان نمی گذارند.

کلمات کلیدی:

هوش معنوی، آموزش مهارت های زندگی، سلامت روانی، دانشجویان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1298511>

